

Efter lovens § 37, stk. 2, skal der indhentes fornyet autorisation eller godkendelse i tilfælde af ejerskifte eller væsentlige ændringer af virksomhedens bygningsmæssige forhold, indretning, produktion eller vareudvalg. Er forholdene tilfredsstillende, kan en autorisation eller godkendelse iøvrigt tidligst tages op til fornyet behandling efter 5 år, jf. § 37, stk. 3.

Kommunalbestyrelserne påser, at loven og de med hjemmel i loven fastsatte regler overholdes, og kommunalbestyrelserne kan bemyndige levnedsmiddelkontrolenhederne til helt eller delvist at varetage de opgaver, der påhviler kommunalbestyrelsen. Der eksisterer i dag i alt 38 kommunale miljø- og levnedsmiddelkontrolenheder, der udfører den egentlige kontrol med levnedsmiddelvirksomheder: fremstillingsvirksomheder, engros- og detailvirksomheder samt storkøkkener, herunder restauranter, kantiner og offentlige institutionskøkkener m.v. De kommunale miljø- og levnedsmiddelkontrolenheders antal, stedlige placering og funktion m.v. er reguleret i laboratorieplanen, jf. levnedsmiddeloven, § 52.

Sundhedsministeren kan endvidere i henhold til lovens § 41 bestemme, at bestemte arter af levnedsmidler eller tilsætningsstoffer underkastes en særlig kontrol, og at vedkommende virksomhed skal betale udgiften herved. Bestemmelsen er anvendt over for vitaminiserede levnedsmidler og for næringsstofpræparater.

Inden for levnedsmiddelovens område er udgifter til tilsyn og kontrol i dag i altovervejende grad offentligt finansieret. Der anvendes i følge Finansministeriets opgørelse (1988-tal) ca. 143 mill. kr. til den centrale indsats i kommunerne. Levnedsmiddelstyrelsens og Veterinærdirektoratets omkostninger til autorisation anslås at udgøre henholdsvis ca. 1 mill. kr. og 4 mill. kr., hvortil kommer de statslige myndigheders omkostninger ved vejledning og rådgivning i forbindelse med kommunale myndigheders kontrolarbejde.

Inden for det såkaldte særlovsområde vedrørende fiskeri-, kød-, mejeri- og ægprodukter eksisterer hel eller delvis brugerfinansiering af de offentlige tilsyns- og kontroludgifter. Finansministeriet har således opgjort, at de samlede offentlige kontroludgifter inden for særlovsområdet i 1988 beløb sig til 341 mill. kr., hvoraf erhvervenes egenfinansiering udgjorde ca. 150 mill. kr. (ca. 44 %). Graden af brugerfinansiering varierer i dag fra ca. 32 % på Fiskeriministeriets område til ca. 45 % i gennemsnit på Landbrugsministeriets område. Andelen af direkte brugerfinansiering fra erhvervene har op gennem 1980'erne varieret fra år til år, men er specielt i de senere år øget væsentligt.

Forslaget til fremtidigt finansieringssystem

Forslaget giver sundhedsministeren mulighed for at indføre brugerfinansiering af den offentlige kontrol inden for levnedsmiddelovens område. Det er hensigten at indføre brugerfinansiering trinvis med henblik på i 1992 at opnå fuld dækning af de samlede offentlige udgifter forbundet hermed.

Det vil være et overordnet hensyn ved den nærmere tilrettelæggelse af finansieringen, at såvel det offentlige som virksomhederne så vidt muligt ikke bliver unødigt administrativt belastet af opkrævningssystemet. Der vil endvidere ved tilrettelæggelsen skulle tages særligt hensyn til, at systemet ikke medfører konkurrenceforvridning mellem virksomhederne. Dette forudsætter bl.a. en central fastsættelse af fordelingen af kontrolomkostningerne på erhvervet. Endvidere skal størrelsesniveauet for betalingen i de enkelte virksomheder stå i et rimeligt forhold til kontrolbehovet i de enkelte virksomheder eller grupper af virksomheder. Vurderingen af kontrolbehovet, og som følge heraf fastsættelsen af gebyrstørrelser, vil bl.a. blive baseret på forhold som virksomhedens størrelse og risikopotentiale samt for så vidt angår fremstillingsvirksomheder og detailvirksomheder med tilvirkning tillige produktionens kompleksitet.

Udformningen af finansieringssystemet tager udgangspunkt i en overordnet kategoriinddeling af alle autoriserede/godkendte levnedsmiddelvirksomheder, nemlig fremstillingsvirksomheder, engros- og detailvirksomheder med/uden tilvirkning samt storkøkkener. Inden for hver kategori vil der blive fastlagt en gruppeinddeling baseret på kontrolbehov. Virksomheder i samme gruppe opdeles i afgiftsklasser på grundlag af omsætning eller antal ansatte eller en kombination heraf.

I medfør af forslaget vil der blive indført 1) et én-gangsgebyr for autorisation/godkendelse af levnedsmiddelvirksomheder efter lovens § 31 (autorisation af fremstillingsvirksomheder), § 34 (godkendelse af en gros og en detail virksomheder) og § 37 (autorisation/godkendelse ved ejerskifte og væsentlige ændringer af virksomhedens indretning og produktion m.v.). Hjemlen i § 48 a, stk. 1, 2. punktum, tænkes anvendt til gebyropkrævning vedrørende eksportcertifikater og visse anmeldelsesordninger f.eks. vedrørende næringsstofpræparater. Hjemlen afløser den hidtidige hjemmel i form af tekstanmærkninger på finansloven, jf. finansloven for 1990, § 42 til § 30. Sundhedsministeriet, nr. 50 og 51. Der vil derudover blive indført 2) et årligt gebyr for hel eller delvis dækning af udgifter i forbindelse med myndighedernes tilsyn og kontrol. Endelig giver forslaget mulighed for at fastsætte regler for betaling af 3) gebyr til dækning af ekstraordinære tilsyn og analyser, der gen-